Ειλικρίνεια χωρίς σπλάχνα είναι έγκλημα (Γέρων Παΐσιος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Μαΐου, 2013

«Ἡ πνευματικὴ εἰλικρίνεια νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη»

Ὁ κόσμος πάει ἄσχημα σήμερα, γιατί ὅλοι λένε μεγάλες «ἀλήθειες», ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται ὅμως στὴν πραγματικότητα. Τὰ γλυκὰ λόγια καὶ οἱ μεγάλες ἀλήθειες ἔχουν ἀξία, ὅταν βγαίνουν ἀπὸ ἀληθινὰ στόματα, καὶ πιάνουν τόπο μόνο στοὺς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους καὶ σ᾽ ἐκείνους ποὺ ἔχουν καθαρὸ νοῦ.

– Γέροντα, ὑπάρχει εἰλικρίνεια κοσμικὴ καὶ εἰλικρίνεια πνευματική;

– Ναί, βέβαια. Ἡ κοσμικὴ εἰλικρίνεια ἔχει ἀδιακρισία.

– Μιλάει δηλαδὴ κανεὶς εὐκαίρως-ἀκαίρως;

– Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτό· ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀλήθεια· ἀλλά, ἂν πῆς καμμιὰ φορὰ τὴν ἀλήθεια χωρὶς διάκριση, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Π.χ. εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ τάδε εἶναι βλαμμένος. Ἂν πᾶς ὅμως νὰ τὸ πῆς αὐτό, δὲν ὠφελεῖς. Ἢ ἄλλος λέει: «Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής, θὰ πάω νὰ ἁμαρτήσω στὴν πλατεία». Αὐτὸ δὲν εἶναι εἰλικρίνεια. Ὅποιος ἔχει πολλὴ διάκριση, ἔχει ἀρχοντικὴ ἀγάπη, θυσία καὶ ταπείνωση, καὶ τὴν πικρὴ ἀκόμη ἀλήθεια τὴν λέει μὲ πολλὴ ἁπλότητα καὶ τὴν γλυκαίνει μὲ τήν καλωσύνη του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὠφελῆ πιὸ θετικὰ ἀπὸ τὰ γλυκὰ λόγια, ὅπως τὰ πικρὰ φάρμακα ὠφελοῦν περισσότερο ἀπὸ τὰ γλυκὰ σιρόπια.

Ἡ ἀλήθεια, ὅταν χρησιμοποιῆται χωρὶς διάκριση, μπορεῖ νὰ κάνη ἔγκλημα. Μερικοὶ ἐνεργοῦν ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθείας καὶ ἐγκληματοῦν. Ὅταν κανεὶς ἔχη εἰλικρίνεια χωρὶς διάκριση, μπορεῖ νὰ κάνη διπλὸ κακό· πρῶτα στὸν ἑαυτό του καὶ ὕστερα στοὺς

ἄλλους, γιατί αὐτὴ ἡ εἰλικρίνεια δὲν ἔχει σπλάχνα. Ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πράγματι εἰλικρινής, ἂς ξεκινήση νὰ εἶναι εἰλικρινὴς πρῶτα μὲ τὸν ἑαυτό του, γιατί ἀπὸ ᾽κεῖ ξεκινάει ἡ πνευματικὴ εἰλικρίνεια. Ὅταν κανεὶς δὲν εἶναι εἰλικρινὴς μὲ τὸν ἑαυτό του, κοροϊδεύει καὶ ἀδικεῖ τουλάχιστον μόνον τὸν ἑαυτό του. Ὅταν ὅμως συμπεριφέρεται χωρὶς εἰλικρίνεια πρὸς τοὺς ἄλλους, ἁμαρτάνει θανάσιμα, γιατί κοροϊδεύει τοὺς ἄλλους.

– Μπορεῖ, Γέροντα, νὰ κινῆται
κανεὶς ἔτσι ἀπὸ ἁπλότητα;

– Τί ἁπλότητα! Ποῦ τὴν βρῆκες σὲ ἕναν τέτοιο
ἄνθρωπο τὴν ἁπλότητα! Ἂν εἶναι παιδάκι, θὰ ἔχη ἁπλότητα. Ἂν εἶναι Ἅγιος, θὰ ἔχη ἁπλότητα. Ἂν εἶναι μεγάλος καὶ δὲν εἶναι καθυστερημένος στὸ μυαλὸ καὶ κινεῖται ἔτσι, θὰ εἶναι διάβολος.

– Καὶ πῶς αἰσθάνεται αὐτός;

– Κόλαση
σωστή. Ὁ ἕνας πειρασμὸς διαδέχεται τὸν ἄλλο. Συνέχεια πειρασμοί.

–
Γέροντα, δὲν πρέπει ὅμως νὰ φέρεται κανεὶς μὲ εὐθύτητα;

– Ἡ εὐθύτητα,
ἔτσι ὅπως τὴν χρησιμοποιοῦν πολλοί, ἔχει ἕνα νομικὸ πνεῦμα. «Εἶμαι εὐθύς, λένε, “κηρύττω ἐπὶ τῶν δωμάτων” [Λουκ. ιβ΄ 3]», καὶ κάνουν τὸν ἄλλον ρεζίλι, ἀλλὰ τελικὰ γίνονται οἱ ἴδιοι ρεζίλι.

*(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο
ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ «ΛΟΓΟΙ Β΄, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ»,
ἔκδ. Ἰ. Ἡσυχαστ. “Εὐαγγελιστὴς Ἰω. ὁ Θεολόγος”, Σουρωτὴ
Θεσ/νίκης, 1999, σελ. 77–78)*

*(Πηγή
ηλ. κειμένου: christianvivliografia.wordpress.com)*